

Kostenbesparingen mogelijk bij overstappen tussen mobiele operators

BTG geeft update over gedeelde MNC-dienst

BTG, de branchevereniging Telecommunicatie Grootgebruikers, onderzoekt sinds medio 2014 of er door de vereniging een nieuwe dienst zou kunnen worden aangeboden. Het gaat om het aanbieden van zogenoemde gedeelde 'Mobile Network Code'. (MNC). De bij BTG aangesloten organisaties – en andere geïnteresseerde partijen - krijgen hiermee feitelijk een 'eigen netwerkcode' in plaats van de code die bij een bestaande operator hoort. Een dienst waarmee grote organisaties de kosten voor het overstappen tussen mobiele operators aanmerkelijk beperken. Teus van der Plaats, secretaris BTG, geeft een update over het MNC-initiatief. >>

Tekst: Paul Teixeira

Fotografie: Marco Mekenkamp, Thirza Luijten

“Op dit moment vereist het overgaan van de ene naar de andere mobiele operator onder meer het omwisselen van de simkaart in de mobiele telefoon. Dat is geen probleem voor de gemiddelde consument, maar voor grootzakelijke afnemers betekent het een operatie waarin tot honderdduizenden simkaarten moeten worden vervangen”, aldus BTG-bestuurslid Teus van der Plaat. “Die omvang zal alleen maar groter worden door ontwikkelingen als de opmars van Machine-to-Machine communicatie waarin allerlei soorten apparaten via het mobiele netwerk gegevens uitwisselen, denk aan CV-ketels en auto’s. Bij dat soort toepassingen is het verwisselen van simkaarten sowieso een zeer omvangrijke en kostentechnisch bijna niet te realiseren operatie. Uiteindelijk willen wij onze leden en andere organisaties in staat stellen om op een eenvoudige en minder kostbare manier over te stappen naar een andere mobiele operator. Net zoals het nu al kan met producten in de consumentenmarkt, zoals gezondheidsverzekeringen en energiecontracten. Het past ook in het streven van de Autoriteit Consument & Markt (ACM, onderdeel van het ministerie van Economische Zaken, belast met onder andere het toezicht op de telecommarkt, red.) naar meer transparantie in de telecommunicatiemarkt.”

Niet over één nacht ijs

BTG gaat bij het verkennen van de gedeelde MNC-dienstverlening niet over één nacht ijs. Zo heeft TNO vorig jaar een uitgebreid onderzoek gedaan naar de technische haalbaarheid van een dergelijk initiatief. Ook is er door het in telecommunicatie gespecialiseerde adviesbureau Stratix een rapport geproduceerd waarin de juridische en zakelijke aspecten in kaart zijn gebracht. “Wij zitten nu in het stadium dat er een sluitende business case moet worden gemaakt, waarin diverse zaken (zoals consequenties, kosten en opbrengsten) in beeld worden gebracht. Dat doen wij met een aantal andere partijen. Uiteindelijk moet het duidelijk worden of het voldoende meerwaarde heeft voor de grootzakelijke gebruikers en financieel gezien haalbaar blijkt om met deze dienstverlening te komen”, zegt BTG-secretaris Teus van der Plaat. De technische complexiteit en de omvang van een gedeelde MNC-dienst brengt ook de nodige kosten met zich mee, legt Van der Plaat uit. “Een mobiel netwerk

bestaat in feite uit drie delen. Allereerst heb je de zogenoemde ‘mobiele core’, daar zitten de kernfuncties van het mobiele netwerk, zoals het afhandelen van telefoonverbindingen. Verder is er de proxy: een soort schakelaar tussen de netwerken van de verschillende operators. Daarvan is er één bedoeld voor commerciële bedrijven en één voor aanbestedingsplichtige organisaties. Dat is door de Nederlandse wetgever zo geregeld. En daarnaast is er het ‘Radio Area Network’, de optelsom van zaken als frequenties, zendmasten, glasvezelverbindingen en basisstations. Het RAN zorgt er voor dat er communicatie mogelijk is tussen mobiele apparaten en de mobiele core. In dat laatste zitten de grootste investeringen voor een operator.”

Kostenposten

Een gedeelde MNC-dienst behelst dat je zelf moet zorgen voor het mobiele core-gedeelte en de proxy. Je maakt daarbij, tegen betaling, gebruik van het bestaande Radio Access Network van de vier mobiele operators in Nederland. “De mobiele core zou onder de verantwoordelijkheid van BTG vallen. Voor de technische invulling zijn wij nu aan het kijken bij partijen die onder de noemer ‘Mobile Virtual Network Enabler’ vallen: organisaties die dit soort werkzaamheden al verrichten voor mobiele operators zonder een eigen netwerk (de zogenoemde ‘Mobile Virtual Network Operators’, red.). Bij een dergelijke MVNE zouden wij ook het afsluiten van internationale roamingafspraken met buitenlandse operators onder kunnen brengen. Voor alle duidelijkheid: onze leden en andere organisaties moeten daarbij nog steeds zelf een contract voor mobiele data en telefonie bij een operator afsluiten.

“Kort samengevat, heb je te maken met vier belangrijke kostenposten: de ‘air time’ (het feitelijke mobiele telefoneren en dataverbruik, red.), de proxy, de mobiele core en de provisioning (het beheer, red.)” Voor de air time-kosten worden afspraken gemaakt met de vier mobiele operators die in Nederland over een eigen netwerkinfrastructuur beschikken (KPN, T-Mobile, Tele2 en Vodafone), aldus Teus van der Plaat. “De kosten voor een proxy zijn al bekend: energienetbeheerder Enexis is de eerste organisatie die de verruimde Nederlandse MNC-regeling gebruikt en zij hebben zelf een proxy opgezet. Desgewenst zou >>

Teus van der Plaat, secretaris BTG

Waarom is de gedeelde MNC-dienst interessant?

Vorig jaar heeft BTG onder haar leden een enquête uitgevoerd om de behoefte naar een gedeelde MNC-dienst te inventariseren. Daaruit bleek dat 80 procent van hen geïnteresseerd is in een dergelijke dienstverlening, mits de financiële voorwaarden marktconform zijn. "Dat vertegenwoordigt een substantieel deel van de grote bedrijven in Nederland", vertelde Teus van der Plaat eind 2014 in het BTG Magazine, het tijdschrift van de branchevereniging Telecommunicatie Grootgebruikers.

Het grote voordeel van een gedeelde MNC-dienst voor grootgebruikers is dat zij dan niet meer te maken hebben met een 'vendor lock-in' omdat er simkaarten van een bepaalde operator in grote hoeveelheden in gebruik zijn in m2m-oplossingen of reguliere mobiele toestellen. Terughalen en verwisselen van de simkaarten is in veel gevallen een te dure en te complexe operatie, waardoor een overstap naar een andere operator onnodig kostbaar blijkt. Met de verruiming van de MNC-regelgeving komt hier een einde aan, omdat bedrijven via de zogenaamde gedeelde MNC-constructie veel minder afhankelijk van de publieke netwerkeleiders worden.

Naast het niet meer hoeven te wisselen van simkaarten, is het grote voordeel van een eigen MNC-subreeks dat het mogelijk wordt om een overeenkomst met meer dan één operator te sluiten, zo stelde Van der Plaat destijds: "Je kunt met een eigen netwerkcode een contract met de vier grote operators in Nederland afsluiten, waardoor het theoretisch en technisch mogelijk wordt om met één simkaart te bellen op vier verschillende netwerken. Die vrijheid is voor veel van onze leden een heel aantrekkelijk argument. Bovendien zijn veel van onze leden wel bereid om wat meer te betalen als ze de mogelijkheid krijgen makkelijk te schakelen tussen de mobiele netwerken van de diverse operators. Dat biedt soelaas als zij bijvoorbeeld door een grote storing of een andere calamiteit niet meer kunnen bellen op het netwerk van hun eigen aanbieder."

Wat is MNC?

De International Mobile Subscriber Identity, IMSI, is een unieke cijferreeks van maximaal vijftien nummers waarmee individuele mobiele telefoons zich kenbaar maken op de netwerken in binnen- en buitenland. De IMSI zit opgeslagen in de simkaart van de mobiele telefoon. Onderdeel van de IMSI-cijferreeks zijn de Mobile Country Code (het 'thuisland' van het netwerk) en de Mobile Network Code (kortweg: MNC), bestaande uit maximaal drie cijfers. Hiermee wordt het 'thuisnetwerk' van de bewuste mobiele telefoon aangeduid, oftewel: het netwerk van de operator bij wie de gebruiker zijn abonnement heeft afgesloten. In Nederland kent de toezichthouder Autoriteit Consument en Markt (onderdeel van het ministerie van Economische Zaken) de MNC's toe aan operators en enkele andere organisaties (zoals het ministerie van Defensie).

De Nederlandse wetgeving op het gebied van MNC is in 2014 verruimd, zodat het niet langer alleen aan operators en een klein aantal andere partijen voorbehouden is om een eigen IMSI-reeks te krijgen. Voortaan is dat eveneens mogelijk, zij het onder strikte voorwaarden, voor andere organisaties. Het ministerie van Economische Zaken heeft reeds één IMSI-reeks toegekend aan energienet beheerder Enexis. Het kan hierdoor circa 500.000 eigen simkaarten gaan toepassen in zijn slimme meters. Overigens gebruikt Enexis de mogelijkheid nog niet actief. Het houdt de mogelijkheid achter de hand als 'verzekeringspremie' voor de toekomst.

Jan van Alphen, voorzitter BTG

BTG deze eventueel kunnen hergebruiken. Overigens het wel zo dat de Autoriteit Consument en Markt eist dat er een aparte proxy komt voor niet-commerciële partijen – zoals overheidsinstanties die aanbestedingsplichtig zijn – en een aparte proxy voor het commerciële bedrijfsleven. In het geval van BTG, met een mix van overheid en bedrijven in het ledenbestand, komt het er op neer dat wij over twee aparte proxy's moeten beschikken."

Neutrale organisatie

De Autoriteit Consument & Markt laat desgevraagd weten dat het in principe gedeelde MNC-initiatieven toejuicht. "ACM vindt het belangrijk dat overstappen tussen teleco-maanbieders zo makkelijk mogelijk is. Daarom is het ook goed dat BTG partijen die grootschalig Machine to Machine-toepassingen (ook bekend als M2M, red.) gebruiken bij elkaar brengt", aldus de ACM-woordvoerder. "Alleen als BTG met behulp van een MNC zelf telecom-dienstverlening gaat leveren, dan zouden de afnemers aan BTG vast zitten. Dan vormt BTG eigenlijk zelf een overstap-drempel en dat is niet de bedoeling. Dat hebben we BTG ook al laten weten. Wat wel kan, is dat grootschalige

M2M-gebruikers afzonderlijk bij ACM de gedeelde MNC aanvragen. BTG kan dan zorgen dat deze M2M-gebruikers een neutrale organisatie oprichten die de gedeelde MNC technisch beheert. Ook op die manier zijn grootschalige M2M-gebruikers minder afhankelijk van de grote teleco-manbieders, zonder dat ze vast zitten aan BTG."

Jan van Alphen, voorzitter BTG, benadrukt onder andere de onafhankelijkheid van de vereniging: "BTG onderzoekt de wenselijkheid en haalbaarheid van een gemeenschappelijke proxy als geïntegreerde dienstverlening voor haar leden en overige geïnteresseerde bedrijven. Als onafhankelijke partij kunnen wij een schakel vormen door invulling van deze complexe maatwerkbehoefte van zakelijke klanten en de providers en leveranciers die dit mogelijk maken. Hiermee ontzorgen wij onze leden en creëren tevens een meerwaarde voor de aanbieders. Het switchen van operators en implementatietrajecten door providers zullen hiermee in de toekomst worden vereenvoudigd. Om op de reactie van ACM terug te komen: het is dus zeker niet zo dat BTG als operator zal gaan optreden. Wij behouden te allen tijde onze onafhankelijkheid als

vereniging van grootzakelijke afnemers van data en telecommunicatieproducten."

Proefproject

Indien een sluitende businesscase kan worden gerealiseerd, zal BTG uiteindelijk een Request for Information en aansluitend een Request for Proposal de deur uit gaan doen. "Dat zal hopelijk nog dit jaar kunnen gebeuren", zeg Van der Plaats.

Een andere vereiste is dat er BTG-leden zijn die de rol van 'launching customer', klanten van het eerste uur, op zich willen nemen. Teus van der Plaats: "Wij hebben gesprekken gevoerd met onze leden en daarbij heeft een aantal van hen aangegeven dat zij willen participeren in het proefproject dat wij uiteindelijk willen starten." Een dergelijk proefproject start met 'enkele duizenden simkaarten', zegt hij. Over hoeveel BTG-leden en andere partijen uiteindelijk gebruik gaan maken van de gedeelde MNC-dienstverlening wil hij nog geen voorspelling geven. "Ik denk dat wij zouden kunnen starten met honderdduizend tot tweehonderdduizend simkaarten. Dat kan oplopen tot enkele miljoenen simkaarten."•